

DONS MIGELS RUISS

MĪLESTĪBAS
MEISTARS

DON MIGUEL RUIZ

THE MASTERY
OF LOVE

A PRACTICAL GUIDE
TO THE ART OF RELATIONSHIP

DONS MIGELS RUISS

MĪLESTĪBAS MEISTARS

PRAKTISKS PALĪGS
CEĻĀ UZ HARMONISKĀM ATTIECĪBĀM

821.111(73)-32

Ru 374

Don Miguel Ruiz

THE MASTERY OF LOVE

The Mastery of Love, Copyright © 1999 by Miguel Angel Ruiz, M.D.

Original English language publication 1999 by Amber-Allen Publishing, Inc.,
San Rafael, CA 94903 U.S.A.

Latvian translation Copyright © 2017 by Zvaigzne ABC Publishers, Ltd.

Cover Illustration: Nicholas Wilton

All rights reserved.

No angļu valodas tulkojusi **Paula Prauliņa**

Vāka dizainu adaptējis **Aigars Truhins**

Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā.

© Tulkojums, Paula Prauliņa, 2017

© Izdevums latviešu valodā, literārā apdare, mākslinieciskais noformējums,

Apgāds Zvaigzne ABC, 2017

ISBN 978-9934-0-6845-4

Maniem vecākiem, bērniem,
brāļiem un māsām un pārējiem radniekiem,
ar kuriem esmu saistīts ne tikai ar mīlestības,
bet arī asins un senču saitēm.

Manai garīgajai ģimenei,
ar kuru mani saista kopīgais lēmums
radīt savienību, kas balstīta beznosacījumu
mīlestībā, savstarpējā cieņā
un Mīlestības mācībā.

Un visiem pārējiem cilvēkiem,
kuru prāts ir atvērts mīlestības sēklām,
ko sēj šī grāmata.
Lai šīs sēklas krāšņi zeļ jūsu dzīvē!

Saturs

Pateicības • 9

Tolteki • 11

Ievads

SKOLOTĀJS • 15

1

IĒVAINOTĀIS PRĀTS • 19

2

NEVAINĪGUMA ZAUDĒŠANA • 33

3

CILVĒKS, KURŠ NETICĒJA MĪLESTĪBAI • 47

4

MĪLESTĪBAS TAKA, BAIŅU TAKA • 55

5

IDEĀLĀS ATTIECĪBAS • 67

6

BURVJU VIRTUVE • 79

7

SAPŅU MEISTARS • 89

8

SEKSS – ELLES VARENĀKAIS DĒMONS • 99

9

DIEVIŠĶĀ MEDNIECE • 109

10

RAUGOTIES AR MĪLESTĪBAS ACĪM • 117

11

KĀ SADZIEDĒT EMOCIONĀLO ĶĒRMEŅI • 127

12

DIEVS TEVĪ • 141

Lūgšanas • 153

Par autoru • 158

Pateicības

VĒLOS PATEIKTIES DŽENETAJ MILSAI, KURA AR vislielāko mīlestību un rūpību piešķīra šai grāmatai veidolu – gluži kā māte bērnam.

Liels paldies visiem, kuri ziedoja savu laiku un mīlestību un palīdzēja mums radīt šo darbu.

Visbeidzot es vēlos pateikties mūsu Radītājam par iedvesmu un skaistumu, kas deva šai grāmatai Dzīvību.

Tolteki

PIRMS DAUDZIEM GADU TŪKSTOŠIEM TOLTEKUS Dienvidmeksikā pazina kā “zinību vīrus un sievas”. Antropologi dēvē toltekus par nāciju vai rasi, taču faktiski tā bija zinātnieku un mākslinieku kopiena, kuras mērķis bija pētīt un saglabāt senču garīgās zināšanas un praksi. Skolotāji (*nagual*) un skolnieki pulcējās Teotivakanā – senajā piramīdu pilsētā netālu no Mehiko, kas ir zināma kā vieta, kur “cilvēks kļūst par Dievu”.

Laikam ritot, skolotāji bija spiesti senās gudrības padarīt slepenas un praktizēt klusībā. Pie vainas bija gan iekarotāji no Eiropas, gan dažu mācekļu tieksme savu spēku izmantot nelāgiem mērķiem. Vajadzēja pasargāt zināšanas no cilvēkiem, kuri nebija gatavi tās izmantot saprātīgi vai kuri tās apzināti izmantotu personīgā labuma gūšanai.

Par laimi, tolteku ezoteriskās zinības tomēr tika kopotas un nodotas tālāk no paaudzes paaudzē dažādām *nagual* dzimtām. Simtiem gadu šīs mācības tika turētas

TOLTEKI

slepenībā, taču seni pareģojumi vēstīja: pienāks laiks, kad būs nepieciešams atdot tās cilvēcei. Nu šis laiks ir pienācis, un dons Migels Ruiss, *nagual* no Ērgļa Bruņinieku dzimtas, ir gatavs mums atklāt tolteku varenās zinības.

Tolteku mācības pamats ir tā pati skaidrā patiesība, kurā sakņojas visas pasaules sakrālās ezoteriskās tradīcijas. Tā nav reliģija, taču godā visus garīgos skolotājus, kas mācījuši uz zemes. Tā ietver garīgumu, taču būtībā ir dzīvesveids, kas sniedz iespēju baudīt laimi un mīlestību.

Tolteks ir Mīlestības un Gara meistars,
kurš rada ik mirkli un ik sekundi
visskaistākajā mākslā –
Sapņošanas mākslā.

Dzīve ir tikai sapnis,
un, kļūstot par meistarū,
tu spēj savu dzīvi veidot ar Mīlestību,
lai sapnis kļūtu
par meistardarbu.

IEVADS

Skolotājs

REIZ SENSENOS LAIKOS KĀDS SKOLOTĀJS UZRUNĀJA ļaužu pūli, un vēstījums bija tik brīnišķīgs, ka viņa mīlestības pilnie vārdi aizkustināja ikvienu. Pūlī stāvēja kāds vīrs, kurš ieklausījās katrā Skolotāja vārdā. Šis vīrs bija ļoti pazemīgs cilvēks, un viņam bija laba sirds. Skolotāja vārdi vīru tik ļoti aizkustināja, ka viņš vēlējās ielūgt meistarū savā mājā.

Kad Skolotājs beidza runāt, vīrs izgāja cauri pūlim, ieskatījās viņam acīs un teica: “Es zinu, ka tu esi aizņemts un tava uzmanība ir vajadzīga visiem. Es zinu, ka tev patiesībā nav laika klausīties, ko gribu pateikt. Bet mana

sirds ir tik atvērta un es jūtu pret tevi tik lielu mīlestību, ka vēlos ielūgt tevi savās mājās. Vēlos pagatavot tev vislabāko maltīti. Neceru, ka piekritīsi, bet man tas bija tev jāpasaka.”

Skolotājs ieskatījās vīram acīs un bezgala laipni smaidīdams teica: “Gatavojies! Es būšu klāt.” Tad viņš aizgāja.

To dzirdot, liels prieks piepildīja vīra sirdi. Viņš nespēja vien sagaidīt, kad varēs Skolotājam pakalpot un izrādīt savu mīlestību. Šī būs viņa mūža svarīgākā diena: Skolotājs ciemosies viņa namā. Vīrs nopirka visgardāko ēdienu un vislabāko vīnu un izmeklēja visskaistākās drēbes, lai pasniegtu tās Skolotājam kā dāvanu. Tad viņš steigās mājup, lai sagatavotos Skolotāja uzņemšanai. Viņš sakopa telpas, pagatavoja visbrīnišķīgāko maltīti, skaisti uzklāja galdu. Viņa sirds bija prieka pilna, jo drīz vajadzēja ierasties Skolotājam.

Vīrs nepacietīgi gaidīja, līdz pie durvīm kāds piekļauvēja. Viņš ar prieku atvēra durvis, taču Skolotāja vietā ieraudzīja vecu sievieti. Viņa ieskatījās vīram acīs un teica: “Mani moka izsalkums. Vai varu lūgt gabaliņu maizes?”

Vīrs jutās nedaudz vilies, jo ciemiņš nebija Skolotājs. Taču viņš palūkojās uz sievieti un teica: “Lūdzu, nāc iekšā!” Viņš nosēdināja sievieti vietā, ko bija sagatavojis Skolotājam, un deva viņai ēdienu, ko bija sarūpējis Skolotājam. Tiesa, vīrs bija nepacietīgs un nevarēja vien

sagaidīt, kad viņa beigs maltīti. Vecā sieviete bija aizkustināta par viņa dāsnumu. Viņa pateicās un aizgāja.

Vīrs vēl nebija paspējis uzklāt galdu no jauna, kad atkal kāds klauvēja pie durvīm. Šoreiz tas bija svešinieks, kurš ceļojis pāri tuksnesim. Svešinieks ieskatījās vīram sejā un teica: “Es esmu izslāpis. Vai tu varētu iedot man padzerties?”

Un atkal vīrs bija mazliet vīlies, ka viesis nav Skolotājs. Taču viņš ieaicināja svešinieku mājā un nosēdināja vietā, ko bija gatavojis Skolotājam. Viņš pasniedza vīnu, ko bija paredzējis pasniegt Skolotājam. Kad svešinieks aizgāja, vīrs atkal sarūpēja visu no jauna – Skolotājam.

Atkal atskanēja klauvējiens pie durvīm. Vīrs atvēra, un tur stāvēja bērns, kurš viņu uzlūkoja un teica: “Man salst. Vai tu varētu iedot man kādu drānu, kurā ietīties?”

Vīrs bija mazliet vīlies, ka viesis nav Skolotājs, taču, ieskatījies bērnam acīs, sajuta mīlestību savā sirdī. Viņš paņēma drēbes, ko bija paredzējis pasniegt Skolotājam, un atdeva tās bērnam. Bērns pateicās un aizgāja.

Vīrs atkal sagatavoja visu Skolotāja atnākšanai un gaidīja līdz vēlam vakaram. Sapratis, ka Skolotājs nenāks, viņš jutās vīlies, bet tūlīt pat piedeva. Viņš sev teica: “Es taču zināju: nebija vērts cerēt, ka Skolotājs nāks uz šo vienkāršo māju. Kaut arī viņš teica, ka atnāks, kaut kas cits, daudz svarīgāks, būs aizvedis viņu citur. Skolotājs

neatnāca, bet vismaz solīja atnākt, un ar to pietiek, lai mana sirds būtu laimīga!”

Pamazām viņš nokopa galdu, noglabāja vīnu un devās gulēt. Sapnī viņš redzēja, ka Skolotājs viesojas viņa namā. Vīrs bija laimīgs viņu redzēt un tobrīd neapzinājās, ka sapņo: “Skolotāj, tu atnāci! Tu turēji vārdu!”

Skolotājs atbildēja: “Jā, es esmu šeit, bet biju šeit jau arī iepriekš. Es biju izsalcis, un tu mani pabaroji. Es biju izslāpis, un tu mani dzirdīji ar vīnu. Es biju nosalis, un tu dāvāji man drēbes. Visu, ko tu devi citiem, tu devi arī man.”

Pamodies vīrs jutās ļoti laimīgs: viņš saprata, ko Skolotājs viņam iemācījis. Skolotājs mīlēja viņu tik ļoti, ka bija sūtījis trīs cilvēkus sniegt viņam *visdižāko* mācību: Skolotājs mājo ikkatrā un visos. Pabarojot izsalkušo, padzirdot izslāpušo un apgērbjot nosalušo, tu sniedz savu mīlestību Skolotājam.

1

Ievainotais prāts

VARBŪT TU NEKAD NEESI PAR TO DOMĀJIS, TAČU jāatzīst, ka zināmā mērā mēs visi esam skolotāji. Mēs esam skolotāji tāpēc, ka mums piemīt spēja pašiem radīt un veidot savu dzīvi.

Visdažādākās pasaules kopienas un reliģijas ir radījušas neticamus mītus, un tāpat arī mēs radām savējos. Mūsu personiskajā mitoloģijā darbojas varoņi un nelieši, eņģeļi un dēmoni, karaļi un vienkāršās tautas pārstāvji. Cilvēks savā prātā rada veselu kopieni, kas ietver arī vairākas viņa paša personības. Pēc tam viņš šos tēlus pilnveido un izmanto noteiktos apstākļos. Mēs kļūstam par